C. F. R. TIMIȘOARA ÎN FAȚA... IMPOSIBILULUI?

Zilele trecute, într-unul din birourile federației, asistam întîmplător la următoarea scenă : pe ușă, tocmai intra *Emerich Vogl*, cunoscutul antrenor. *Cibi Braun* îl întîmpină cu buna dispoziție care-l caracterizează :

— *Ciogli ! Am pentru tine o surpriză ! Te va înduioșa ! Ține-te bine, să nu-ți dea lacrimile. Poftim!*

Și-i întinde lui *Vogl* un carton îngălbenit, pe care erau cîteva fotografii. Poze de acum aproape o jumătate de veac. Vechiul nostru internațional se așează la un birou, întoarce cartonul pe o parte și pe alta, „descifrează" imaginile fixate pe hîrtie. In încăpere s-a așternut liniștea. *Emerich Vogl* era, în clipele acelea, tînăr. Se revedea alături de foștii lui colegi de echipă de la Chinezul, vestita formație timișoreană. Intr-un tîrziu sparge tăcerea : *„Acesta e Ritter, portarul ; uite-l și pe Frech I, pe Mișa Taenzer, pe Rudi Wetzer, pe... Iar acesta sînt eu! 19 ani aveam! Nici nu-mi vine să cred că am fost vreodată așa de tînăr".*

Fotografiile parcă prind viață. Amintirile se leagă una de alta. Sînt realcătuite formații altă dată celebre; se repovestesc, cu amănunte uluitoare faze de joc și goluri senzaționale. Se scutură colbul de pe meciuri de mult uitate (oare am zis bine : *uitate?*), de-ai fi crezut că acele partide de pe „Banatul" s-ar fi jucat ieri, că n-ar fi trecut cele aproape cinci decenii care au îngălbenit fotografiile.

„Am povestit „faza" de mai sus pentru că ea readuce în discuție timpurile de frumoase amintiri ale fotbalului timișorean, cînd Chinezul și Ripensia dețineau cu rîndul titlurile de campioane ale țării, cînd cei mai mulți dintre jucătorii echipei naționale erau din Timișoara. De la înființarea sistemului divizionar al campionatului național (prima ediție în 1932—1933) și pînă în ediția 1958—1959, orașul de pe Bega a avut anual cel puțin cîte o echipă în prima divizie.

De la un timp însă, mai precis din 1967, Timișoara a dispărut din circuitul primei divizii. Timp de trei ani consecutiv formațiile din „A" n-au descins în orașul florilor. Pînă în toamna anului trecut cînd, C.F.R. Timișoara, producînd marea surpriză a ultimilor ani a reușit să reînnoade firul participărilor sale, rupt în 1966.

Intrebarea care se citea pe fețele tuturor era: va reuși C.F.R., socotită ca avînd al doilea lot ca valoare din Timișoara, să supraviețuiască dificilelor bătălii care o așteptau? Sau: cum vor spriini timișorenii noua lor echipă în A, care va fi interesul lor pentru fotbal? Asta pentru că, în ciuda prezenței în campionatul național, fotbalul timișorean avea suficiente tare, devenise între timp destul de plăpînd.

Și iată...

C. F. R. LA PORȚILE DIVIZIEI A

Care era situația echipei? **LOTUL**, în general neschimbat iată de Divizia B. Plecaseră **Guțuli** (la U.M. Timișoara), **Mureșan** (la Industria sîrmii Cîmpia Turzii), **Stoian** (la Vulturii Textila Lugoj), **Fodor** (la Electromotor Timișoara). Au revenit la echipa lor de bază **Panici** și **Seceleanu** (de la Politehnica Timișoara, unde fuseseră transferați pentru a întări formația considerată ca fiind nr. 1). Nume noi: **Gaboraș** (de la Universitatea Craiova), portarul care a făcut... înconjurul țării, **Donca** (de la Minerul Baia Mare), **Nestorovici** (de la C.S.M. Reșița) și cel care avea să devină una din revelațiile turului, tînărul **Bojin** (de la Unirea Orșova), crescînd în felul acesta numărul de netimișoreni din echipa feroviară. In rest — cei ce dăduseră bătălia pentru locul I în Divizia B, ceea ce se traduce în cifra de 13 debutanți în „A".

VALOARE. Din cei 21 de jucători folosiți de C.F.R. de-a lungul celor 15 partide ale primei jumătăți a actualului campionat, doar cîțiva erau mai cunoscuți, avînd adică un oarecare rulaj în prima divizie: binecunoscutul **Manolache**, apoi **Răcelescu, Donca, Panici, Seceleanu**, fostul dinamovist **Pîrvu** și **Gaboraș**. Iar dintre acestia, doar primii doi aveau o valoare recunoscută, mai îndelungate state de serviciu în „A". **In rest, Donca** dusese o activitate fără prea mare rezonanță, **Panici** și **Seceleanu** rămîneau la stadiul de talente nerealizate. **Pîrvu** la cel de fotbalist cu calități fizice deosebite, dar atît, iar **Gaboraș**, rămînea... **Gaboraș**. Adăugîndu-i pe ceilalți jucători, cu experiență ce ținea numai de „B", ajungem la concluzia că, în ciuda talentului lui **Bojin**, a posibilităților lui **Mehedinți**, a sclipirilor lui **Floareș** sau a reușitelor lui **Nestorovici**, feroviarii se prezentau la întîlnirea cu înalta societate fotbalistică cu un lot destul de subțire din punct de vedere valoric. De altfel, aruncînd o privire restrospectivă, acum, la jumătate de campionat, asupra evoluției celor 21 de fotbaliști folosiți (vezi tabelul nr. 1), valoarea redusă a celor mai mulți reiese din mediile foarte mici. De pildă, **Pîrvu** — 5,33, **Floareș** — 5,87, **Donca** și **Panici** — 5,90 etc. Cei mai mulți abia au depășit media 6, iar peste 7 au sărit numai **Tatar** și **Manolache**. Concluzia este limpede pentru oricine.

CONDUCEREA TEHNICĂ, asigurată de antrenorul **Petru Beker**, cel care a condus la victorie — în „B" — această echipă, a întrunit sufragiile unanime. Lui i s-au adăugat **Constantin Voroncovschi**, ca secund și **C. Bodo** pentru formația de tineret. Un trio în care se puneau mari speranțe, un trio în care timișorenii credeau că vor reuși marea performanță — pentru început — aceea de a rămîne în prima divizie.

La Constanța, C.F.R. Timișoara a realizat un joc bun. Iată-l pe fundașul Răcelescu respingînd un atac al constănțenilor

Foto: S. BAKCI

BAZA MATERIALĂ. Firește, prezența — după 14 ani de absență — în prima divizie, a impus luarea unor măsuri de reamenajare a vechii arene a C.F.R., de completare a echipamentului etc.

CONDUCEREA SECȚIEI de fotbal a fost reorganizată înainte de începerea campionatului, fiind alese 103 (!) persoane, 18 activînd în biroul secției. Cît de bine au activat se vede din faptul că spre sfîrșitul turului, atunci cînd situația echipei devenise puțin plăcută, la ședințele de secție participau numai 2—3 dintre cei aleși...

Intre timp, echipei i se creaseră cele mai bune condiții de pregătire.

Asadar, totul era gata la 30 august 1970 pentru inaugurarea festivă a celei de a unsprezecea prezențe a C.F.R.-ului în campionatul Diviziei A.

0-1 !

Debut cu stinga!: Universitatea Craiova, pusă pe fapte mari, cîștigă cu 1—0 chiar la Timișoara: **Oblemenco** a marcat în min. 18 și C.F.R. n-a reușit să egaleze în celelalte 72 de minute. Urmează cea mai lungă deplasare, la Iași, și din nou 0—1. Infrîngerea feroviarilor a semnat-o **Lupulescu**. Deci două eșecuri consecutive. Totuși după etapa a treia, în care C.F.R. a triumfat cu 2—0 asupra lui S.C. Bacău, se părea că forța echipei este alta. Dar... Urmează șapte înfrîngeri consecutive: 0—1 cu Steagul roșu (deplasare), 1—2 cu Dinamo București (acasă), 1—2 cu Jiul (d), 0—1 cu C.F.R. Cluj (a), 0—6 cu U.T.A. (d), 1—3 cu Rapid (a) și 1—2 cu Farul (d). Iar cînd nimeni nu se aștepta, victoria asupra Progresului la București. Insă victoria a fost întîmplătoare — se poate spune acum, cînd există o perspectivă a întregii activități din toamnă — nesusținută de o bază valorică, tehnică sau tactică, pentru că urmează 0—2 cu F.C. Argeș (a), 0—2 cu „U" Cluj (d), stopează — tot pe neașteptate — avîntul și pretențiile Petrolului (victorie cu 1—0, la Timișoara) pornit spre cucerirea piscurilor clasamentului, dar termină decepționant (0—4 cu Steaua la București), deși se aștepta din partea feroviarilor cel puțin o rezistență mai dîrză. Deci trei victorii, toate fiind trecute în categoria rezultatelor surpriză, ceea ce, repetăm, nu conduce decît la concluzia că echipa nu a avut forța și pregătirea psihică necesare șocului cu prima divizie, fapt concretizat în următoarele locuri ocupate în clasament de-a lungul celor 15 etape: 9/14—13/15 — 14 — 13 — 15 și stabilirea definitivă pe locul 16, încă din etapa a VI-a.

Deci o curbă net descendentă care reflectă de fapt posibilitățile și realitățile fotbalului timișorean, trăind din amintiri, ignorînd multi ani fotbalului propriu și plătind astăzi un greu tribut acestei atitudini față de sportul în care strălucise.

LIPSA DE EXPERIENȚĂ, DAR NU NUMAI EA

Dar aceasta e realitatea, așa că să vedem dacă numai și numai ea a condus pe C.F.R. la locul 16. Firește, am mai arătat, **posibilitățile lotului nu puteau da certitudini asupra ocupării unui loc ferit de griji.** Insă la prezenta echipei pe ultima poziție a clasamentului au mai contribuit și alți factori dintre care nu lipsită de importanță a fost — adoptînd un limbaj al specialiștilor în grefele de inimă, împrumutat din darea de seamă a secției de fotbal — **atitudinea de respingere a jucătorilor nou legitimați din partea celor mai vechi**, ceea ce a creat în lot o atmosferă puțin propice efortului comun, luptei sub același crez, pentru onoarea socerului timișorean. Tînărul **Bojin**, cel mai eficace atacant, era încontinuu apostrofat **Nestorovici** s-a acomodat, și el, foarte greu ; **Donca** nu a rezistat atmosferei și, după zece etape de prezență continuă în echipă, a ajuns la „tineret-rezerve". In plus, analiza secției, deosebit de reală, mai menționează printre cauzele ajungerii pe locul 16, lipsa de ceea ce numește **„sportivi de performanță"**, prin care înțelege sportivi disciplinați în pregătire, în profesie etc. Dacă demni de admirat au fost, din acest punct de vedere, **Răcelescu, Chimiuc, Hergan, Mehedinți, Seceleanu**, în schimb **Gaboraș** s-a dovedit un **„element certat cu disciplina" și „foarte prieten cu alcoolul". Korek — „înfumurat"**, a părăsit uneori locul de pregătire în comun ; **Tatar** — emotiv, lipsit de curaj ; **Pîrvu** — își dă aere de mare vedetă ; **Manolache** a devenit un element distructiv în echipă și din această cauză C.F.R. Timișoara s-a dispensat de serviciile sale.

O atenție deosebită acordă amintita dare de seamă realităților legate de conducerea tehnică a echipei. I se reproșează antrenorului **Beker**, după părerea noastră un bun specialist al fotbalului nostru, instabilitatea formației (urmăriți tabelul nr. 2), insuficienta pregătire a jucătorilor, insuficienta **„confruntare cu exigențele Diviziei A și a etapei de dezvoltare a fotbalului"**, după cum glăsuiește darea de seamă.

Intr-adevăr, **formația timișoreană nu a avut o coloană vertebrală.** Cel mult se poate spune despre o constantă doar în alcătuirea liniei de fund. Dar antrenorul nu trebuia, oare, să încerce diferite formule de joc tocmai în speranța găsirii acestei coloane vertebrale? Iată de ce, **instabilitatea formației a avut ca punct de plecare insuficienta valoare a lotului.** De pildă, la mijloc au fost încercate cinci perechi: dacă **Chimiuc** a rămas titular pe postul de mijlocas dreapta, colegi de linie i-au fost pe rînd **Hergan, Seceleanu, Floareș, Nestorovici, Gorduna.** La înaintare s-au încercat foarte multe soluții pe extreme : **Cioroparu—Panici, Periatu—Panici, Nestorovici—Panici, Periatu—Floareș**, în timp ce cuplul de atacanți centrali a fost cînd **Manolache - Bojin**, cînd **Seceleanu - Bojin**, cînd **Nestorovici - Bojin** sau **Seceleanu - Floareș**, ceea ce a redus eficacitatea și randamentul echipei.

Este clar că **C.F.R. Timișoara s-a zbătut în ghearele lipsei de experiență.** Să te prezinți la luptă pentru ocuparea unui loc cît mai bun în primul campionat al țării, cot la cot cu formații puternice, alcătuite din jucători care au de acum o bogată experiență atît competițională, cît și internațională, reprezintă un act de curaj pe care și l-au luat și antrenorii. Tocmai de aceea credem că aceștia ar fi trebuit să accentueze antrenamentele, să respecte adică întocmai preceptele moderne, care prevăd un volum mare de ore de pregătire. **Iată însă, că la C.F.R. nu s-au pus în practică tocmai indicațiile federației cu privire la volumul și intensitatea antrenamentelor.** Pînă la etapele VIII-IX erau planificate doar 4—5 ore de antrenamente săptămînal, față de 12—14 cît cereau indicațiile. La sesizarea biroului secției, se spunea că antrenamentele au o durată redusă dar sînt foarte „tari". **In plus, se** reproșează antrenorilor timișoreni că nu i-au sancționat la timp pe jucătorii indisciplinați, tehnicienii clubului feroviar mulțumindu-se să justifice de fiecare dată pierderea meciurilor și datorită acestei cauze. Dar cea mai importantă deficiență ni se pare aceea **a neconcordanței de vederi asupra modului de joc: în** unele cazuri antrenorul principal **Beker** cerea jucătorilor săi să evolueze într-un anumit mod, în timp ce antrenorul secund **Voroncovschi** dădea alte sarcini, în contradicție cu cele exprimate de principal.

Studiind darea de seamă a biroului secției, am rămas cu convingerea că acestea au fost cauzele principale ale înfrîngerilor timișorenilor, și nu greșelile personale ale unor jucători (e drept, au existat și acestea, dar originea lor stă în lipsurile dovedite în procesul de pregătire tehnică și psihică a echipei) sau arbitri, care s-ar fi... coalizat împotriva C.F.R.-ului!

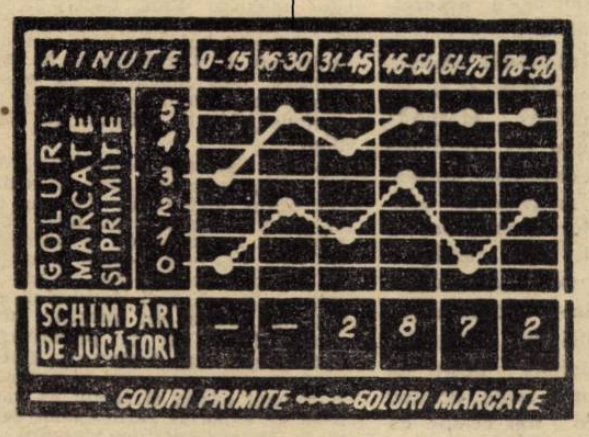

TABELUL Nr. 2

★

C.F.R. Timișoara are acum o altă conducere tehnică. La cîrma echipei se află **Dumitru Macri**, fostul fundaș al Rapidului, secondat de timișoreanul **Ion Ionescu**, profesor de educație fizică. Lotul — același. Speranțele sînt însă invers proporționale cu valoarea lui. Se tinteste rămînerea în prima divizie a țării. Vor reuși timișorenii? Depinde într-adevăr de munca lor, de atenția pe care jucătorii o vor acorda pregătirilor, vieții sportive, în dorința de a face să strălucească din nou steaua fotbalului din orașul de pe Bega, cel care a dat țării acele faimoase echipe despre care a fost vorba la începutul rîndurilor noastre...

Mircea TUDORAN

	JUCATORI FOLOSITI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1	TATAR	5	405	740
2	KOREK	10	832	680
3	GABORAS	2	113	5
4	DONCA	10	900	590
5	MEHEDINTI	15	1350	670
6	RĂCELESCU	12	1080	690
7	SPERIOSU	15	1350	633
8	HANGANU	5	431	6
9	PÎRVU	3	216	533
10	POPOVICI	1	17	—
11	HERGAN	12	1006	6
12	CHIMIUC	15	1240	642
13	GORDUNA	2	94	550
14	PANICI	11	876	590
15	NESTOROVICI	13	1089	6
16	FLOARES	8	341	587
17	MANOLACHE	9	735	733
18	PERIATU	5	371	6
19	BOJIN	15	1294	687
20	CIOROPARU	7	502	614
21	SECELEANU	8	608	6

TABELUL Nr. 1